

ای کاش حمایتی در کار بود

گفت‌وگو با مهندس محمد کاردان پور - مدیرعامل شرکت درین ریس و رئیس کمیته ریسندگی الیاف کوتاه انجمن صنایع نساجی ایران

اشاره:

مهندس کاردان پور اذعان می‌دارد: «اولین زیان هنگفتی که ابتدای سال جاری تمام واحدهای ریسندگی را به دلیل نبود تقاضا در بازار دچار مشکل کرد، تعطیلی کامل فروردین ماه بود. همچنین در سه ماه اول امسال با توجه به شیوع کرونا، بسته شدن مرزها و عدم امکان تردد ماشین‌آلات حمل کالا، بسیاری از واحدهای ریسندگی با کمبود مواد اولیه روبرو شدند که این بار ارتباطی به تحریم‌ها نداشت.»

وی ادامه می‌دهد: «ای کاش مدیران و سیاستگذاران از وعده و شعار خارج شوند و به حمایت واقعی از تولیدکنندگان بپردازند تا یک کارآفرین بدانند مورد قضاوت خوب از سوی مدیران دولتی قرار می‌گیرد و نسبت به ادامه کار دلگرم شود. نباید تصمیم‌گیری‌های کلان کشور به نحوی باشد که تجار و واردکنندگان راحت‌تر موانع و مشکلات را به انحاء مختلف دور بزنند اما تولیدکننده بماند و ده‌ها گرفتاری و مشکل...» این صنعتگر در مورد یکی از مشکلات مهم سال ۹۹ گفت: به دلیل بسته شدن مرزها و نرسیدن مواد اولیه مجبور به توقف فعالیت بخشی از ماشین‌آلات خطوط تولید شدیم.

«به‌عنوان مقدمه، شرایط امروز مجموعه تحت مدیریت خود را تشریح نمایید، درین ریس این روزها در چه شرایطی به سر می‌برد؛ همچنین ارزیابی شما از وضعیت فعلی صنایع نساجی و همچنین زمینه‌ای که در آن به فعالیت می‌پردازید؛ چیست؟»

با توجه به تشدید تحریم‌ها، مجبور شدیم مواد اولیه خام مانند پنبه را به مراتب بیشتر از مقدار معمول سال‌های قبل خریداری و ذخیره کنیم که این امر قیمت تمام شده مواد اولیه تأثیر می‌گذارد. در سال‌های گذشته مواد اولیه مصرفی کارخانه را از دو ماه پیش تهیه می‌کردیم اما در حال حاضر حداقل باید برای ۴ تا ۵ ماه ذخیره‌سازی کنیم زیرا نگران کمبود مواد اولیه در آینده نزدیک هستیم. این موضوع خواب سرمایه را بر واحدهای بزرگ تولیدی تحمیل می‌کند؛ شاید واحدهای کوچک بتوانند (برای مثال) به سرعت ۶۰ تن پنبه را تهیه کنند اما کارخانه‌هایی که هر ماه نیازمند حدود ۸۰۰ تا هزار تن مواد اولیه هستند؛ نمی‌توانند این میزان را به آسانی در بازار تهیه کنند.

دومین بار مالی بر دوش صنعت نساجی، افزایش قیمت‌ها به دلیل تفاوت نرخ دلار است که بر حجم سرمایه‌گذاری‌ها اضافه کرده و زمانی هم سپری نشده تا این موضوع را در سیستم خود تعدیل نماییم. حدود

۷۵ درصد قیمت تمام شده هزینه واحدهای ریسندگی را مواد اولیه تشکیل می‌دهد که رقم بسیار بزرگی است و وقتی هزینه پنبه تا ۴۰ درصد به قیمت تمام شده محصولات ما افزوده می‌شود؛ می‌توان نتیجه گرفت در چه شرایط نامساعدی به فعالیت ادامه می‌دهیم.

مشکل بعدی که تمام دنیا با آن مواجهند، شیوع ویروس کروناست و باعث شده میزان مصرف کالاهای مختلف کاهش پیدا کند و محاسبات اصناف از نظر مصرف در فصول مختلف سال دستخوش تغییر گردد که طبعاً در روند کاری ما نیز تأثیرگذار است. سیستم کاری کارخانه‌های ریسندگی به نحوی چیده شده که باید ۳۶۵ روز سال فعال باشند و این گونه نیست که یک هفته کار کنند و دو هفته فعالیت را متوقف نمایند یا بخشی از ماشین‌آلات را خاموش کنند و شرایط یک کارخانه ریسندگی زمانی ثابت و قابل اطمینان خواهد بود که تمام سال مشغول کار باشد اما اولین زیان هنگفتی که ابتدای سال جاری تمام واحدهای ریسندگی را به دلیل نبود تقاضا در بازار دچار مشکل کرد، تعطیلی کامل فروردین ماه بود. همچنین در سه ماه اول امسال با توجه به شیوع کرونا، بسته شدن مرزها و عدم امکان تردد ماشین‌آلات حمل کالا، بسیاری از واحدهای ریسندگی با کمبود مواد اولیه روبرو شدند که این بار ارتباطی به تحریم‌ها نداشت. واحدهای کوچک بافندگی با ۱۰ تن

پنبه هم می‌تواند یک هفته را بگذراند اما کارخانه ریسندگی به دلیل شرایط خاص چیدمان پنبه نیازمند دپوی قابل توجهی است که طبعاً نمی‌تواند به سرعت خود را با واحدهای بافندگی هماهنگ کنند به همین دلیل اغلب کارخانه‌ها علی‌رغم کاهش تقاضای بازار با کمبود مواد اولیه روبرو شدند و بار مالی سنگینی به تولیدکننده تحمیل کردند. ابتدای سال ما نیز مجبور شدیم تعطیلی عمومی در کارخانه اعلام نماییم که یکی از مشکلات مهم ما در سال ۹۹ است. به دلیل بسته شدن مرزها و نرسیدن مواد اولیه مجبور به توقف فعالیت بخشی از ماشین‌آلات خطوط تولید شدیم. همچنین در زمینه تحریم‌ها، مجبوریم مواد اولیه بیشتری بخریم و انبار کنیم. در مجموع باید گفت تمام موارد فوق را ما هم تجربه کرده‌ایم و هیچ صنعتی از این قاعده مستثنی نبوده و نیست.

۴ آیا به دلیل کرونا و تبعات نامطلوبی که اشاره کردید؛ شاهد تعطیلی یا توقف واحد تولیدی بودیم؟

متأسفانه برخی واحدها طی چند ماه گذشته از ادامه تولید بازماندند اما این توقف را نمی‌توان به کرونا یا کمبود مواد اولیه ربط داد و شاید مشکلات انباشته سال‌های قبل، کار را به جایی رساند که چاره‌ای جز تعطیلی باقی نماند و در واقع این دو عامل تلنگری بودند تا ادامه حیات یک مجموعه تولیدی را متوقف نماید زیرا چنین مسائلی آن قدر عمده و جدی نیستند که عامل تعطیلی کارخانه شوند.

۴ در دوران کرونا با کاهش قاچاق نخ و پارچه روبرو هستیم یا قاچاقچیان همچنان به کار خود ادامه می‌دهند؟

قطعاً شاهد کاهش قاچاق به کشور هستیم اما جای تعجب است با سخت‌گیری‌های بیش از حد، کنترل و نظارت‌های فراوان گمرکات چگونه قاچاق ادامه دارد، یقین دارم کسی نمی‌تواند از مبادی رسمی، واردات غیرقانونی انجام دهد اما در زمینه منسوجات و به خصوص پوشاک، تنها جای مخاطره انگیز که می‌تواند در ظاهر عاملی برای واردات رسمی (و در باطن محل واردات غیر رسمی باشد)، مناطق آزاد هستند. به

وجود دارد؟

مشخص است با تحریم‌های اخیر دولت ترامپ، فشار بسیار سنگین و هزینه‌های گزافی به اقتصاد و صنعت ایران وارد شد و جای هیچ شک و شبهه‌ای در این زمینه نیست؛ طبعاً اگر شرایطی فراهم شود تا مدیران و مقامات مسئول کشور فشارهای مضاعف بر مردم را کاهش دهند و شاهد عملیات‌های تجاری، صنعتی و اقتصادی با سایر کشورها باشیم، کالاهای باکیفیت داخلی فرصت عرض اندام پیدا خواهند کرد و هزینه‌های تحمیلی بر تولید کاهش پیدا خواهد کرد و در این میان تفاوت چندانی ندارد که بایدن رئیس جمهور باشد یا ترامپ در مقام خود باقی بماند. امروز برای اقتصاد کشور ما تسهیل فعالیت‌های تجاری، رفع مشکلات بانکی و مالی با دنیا بسیار مهم است نه انتخاب یک رئیس جمهور در کشور دیگر... البته ترامپ در مانع‌تراشی برای ایران به اصطلاح سنگ تمام گذاشته و دیگر تحریمی نیست که بر علیه ما وضع نکرده باشد!

۴ صحبت پایانی

اغلب صنعتگران امکان مهاجرت به خارج از کشور و زندگی در بهترین شرایط را دارند اما در ایران مانده‌اند و تصمیم دارند در کشور به تولید ادامه دهند پس مسئولان کشور باید بدانند تولیدکننده در نهایت سودهای حاصل از فروش محصولات را به اقتصاد کشور تزریق می‌کند در حالی که به آسانی می‌توانستند سرمایه خود را به برج‌سازی و ... اختصاص دهند و سودهای کلان از این راه به دست آورند بدون این که مسائلی مانند حفظ نیروی انسانی، تهیه مواد اولیه، واردات ماشین‌آلات و دردسرهای تحریم را به جان بخرند.

ای کاش مدیران و سیاستگذاران از وعده و شعار خارج شوند و به حمایت واقعی از تولیدکنندگان بپردازند تا یک کارآفرین بدانند مورد قضاوت خوب از سوی مدیران دولتی قرار می‌گیرد و نسبت به ادامه کار دلگرم شود. نباید تصمیم‌گیری‌های کلان کشور به نحوی باشد که تجار و واردکنندگان راحت‌تر موانع و مشکلات را به انحاء مختلف دور بزنند اما تولیدکننده بماند و ده‌ها گرفتاری و مشکل...

تهیه و تنظیم: اکرم باقری توسناتی

اعتقاد من سیاست‌گذاری و شیوه عملکرد مناطق آزاد با سیاست‌های کلان مملکتی مانند حمایت از تولید داخل، سازگار نیست. به این مورد هم باید اشاره کنم که در صدور کارت‌های بازرگانی، شاهد فساد اداری هستیم. یعنی اگر بخواهیم فساد اداری را در حوزه واردات ریشه‌یابی کنیم، منشأ آن در کارت‌های بازرگانی است که به کرات در بخش‌های مختلف جامعه مشاهده می‌کنیم. برای مثال توسط یک نفر چندین میلیون یورو واردات یا صادرات صورت گرفته اما در واقع هویت وی نامشخص است. یکی از مشکلات واحدهای تولیدی واردات کالاهای خارجی با کارت‌های بازرگانی است که فروشنده به راحتی می‌تواند بدون صدور فاکتور کار خود را انجام دهد و همین امر باعث استقبال مصرف‌کنندگان داخلی از خرید چنین کالاهایی شده و منشأ فساد از این نقطه آغاز می‌شود.

۴ حمایت دولت و نهادهای مرتبط از صنایع و کارخانه‌ها آسیب دیده از کرونا چگونه است؟ اصولاً حمایتی وجود دارد؟

خیر، حداقل از مجموعه ما حمایتی در مقابل آسیب‌های کرونا صورت نگرفته و تا امروز نشنیده‌ام که به دلیل مشکلات ناشی از کرونا، معافیت مالیاتی یا بیمه‌ای برای صنعتگران و تولیدکنندگانی که اشتغالزایی مجموعه‌های خود را حفظ کردند، در نظر گرفته شود.

۴ خرید و نصب ماشین‌آلات خارجی با توجه به تحریم‌ها و افزایش چندبرابر نرخ دلار، چگونه انجام می‌شود؟

بسیار بسیار پیچیده و دشوار! خط تولید مجموعه ما متعلق به ریتراست و به دلیل قطع ارتباط تجاری این شرکت با ایران، قطعه مورد نیاز را از طریق کشور ثالث آن هم چندین برابر گران‌تر تهیه نماییم یا برای تکمیل یکی از خطوط تولید، تصمیم داشتیم از یک کمپانی معتبر اروپایی خرید کنیم ولی تحریم باعث شد از کمپانی دیگری به اجبار خرید کنیم که هر چند تصمیم درستی نبود اما واقعاً چاره دیگری وجود نداشت.

۴ به اعتقاد شما با تغییر دولت آمریکا، احتمال بازگشت این کشور به برجام یا مذاکره با ایران